

Arrest

nr. 200 932 van 8 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28A/6
3500 HASSELT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 maart 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 27 februari 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. BAN, die loco Mr. F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. M. DUBOIS, die loco Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

De vordering die voorligt is een in artikel 39/82, §4, tweede lid, bedoelde vordering.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het *“in casu [...] niet ter discussie [kan] staan dat [het] bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet de eerste verwijderingsmaatregel is in hoofde van verzoeker en dat deze aldus binnen vijf dagen werd ingesteld aangezien de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis is gebracht op 06/03/2018.”* Hij verwijst naar *“het attest van verblijf van het Centrum Merksplas alwaar expliciet op vermeld is dat verzoeker sedert 08/03/2018 12.50 uur aldaar verblijft”* en *“naar het rubriek vreemdeling op p. 4 van de bestreden beslissing alwaar de concrete datum van kennisgeving ontbeert [sic]”.*

Het wordt door verzoeker niet betwist dat de beroepstermijn die in casu van toepassing is, deze van vijf dagen is. Verzoeker kan op dit punt worden bijgetreden.

Hij kan echter niet worden gevolgd waar hij wil laten aannemen dat de bestreden beslissing hem pas op 6 maart 2018 ter kennis werd gebracht. Het afschrift dat hij bijbrengt bij zijn verzoekschrift bevat niet zijn eigen handtekening, doch wel deze van de directeur van de gevangenis te Antwerpen, samen met de datum 27 februari 2018. Het afschrift van de beslissing die zich in het administratief dossier bevindt, bevat echter ook de handtekening van verzoeker zelf, naast deze van de gevangenisdirecteur én dezelfde datum, namelijk 27 februari 2018. Dit bewijs van betekening is overigens een faxbericht, dat op 27 februari 2018 werd gefaxt, mét verzoekers handtekening erop.

Verzoekers raadsman werd ter zitting gewezen op deze vaststelling, en stelde zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Uit de stukken van het dossier blijkt onmiskenbaar dat verzoeker reeds op 27 februari 2017 in de gevangenis van Antwerpen in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing. Hij brengt geen elementen bij die daar anders over doen denken. Derhalve blijkt dat de vordering, die werd ingediend op 7 maart 2018, buiten de termijn van vijf dagen is, en dus laattijdig.

Ambtshalve moet dan ook worden vastgesteld dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

A. WIJNANTS